

# Ungarlane tõi Estoniasse selge iiri loo koos Sibeliusega

## BALLETT

Uudsuse vürtsiga “Shannon Rose” on vaataja jaoks igati turvaline teatrivalik.

**Brigitta Davidjants**  
brigitta.davidjants@epl.ee

Ballett “Shannon Rose” põhineb lihtsal armastuslool, mille võiks lühidalt kokku võtta nii – kusagil Iirimaa kolkas elab koos kõrtsmikust isaga kaunis ja eraklik Rose. Peagi abiellub ta üpris õnneltult ja kui seejärel saabub külla inglise ohvitser, kes kõigis külainimestes pahameelt tekitab, lahvatab noorte vahel kirglik armuleek, mis aga sugugi õnne ei too tuua.

Natuke bipolaarse ja selgestüeelise loo edasiandmiseks olid kaasatud kõik vahendid ning kaasaegsele abstraktsusele siin ruumi ei jäetud. Koreograafia rääkis selget keelt – pantomii mi kaudu tegevuse jutustamine ei jätnud vaatajale toimuva osas

mingeid kahtlusi. Selgust lisasid veelgi lavaline atribuutika ja kostüümid ning võib vist öelda, et ballett ulatas vaatajale sõbralikult abistava käe.

Ühtlasi tundus, et Vàmose “Shannon Rose’is” oli rõhk pigem efektsusel kui esteetilisel ilul. Moodsat mekki lisas veelgi lavalise atribuutika rakendamine tantsus, näiteks taburettide kokkutagumine. Täiesti võimalik, et mõne konservatiivsema balletikülalise silmis ei haakunud sedasorti lahendused balleti esteetika kirjutamata reeglitega, kuid ehk vabameelsema vaataja meelest lisasid säärased nüansid ainult meeldivat värskest.

Tähelepanu äratas balleti muusikavalik, kokku seatud Jean Sibeliuse teostest. Tuleb tunnistada, et lavastaja tegi seda tööpoolest meisterlikult ning võib aimata, et Sibeliuse muusikaga peab Vàmose sinasõber olema. Küllap ei tajunud enamik vaatajaid, et tegu ei ole tervikteosega (ehk ilmses see vaid Rose’i pulmaöö stseenis, kui kõlama hakkas Sibeliuse hitt “Kurb valss”). ●

FOTO: HARRI ROSPU



Maria Cirkova ja Linnar Loores.

Eesti Päevaleht, 23. III '05